

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

16 ნოემბერი, 2018 წელი
თბილისი

**თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
მოსამართლე ნათია ბარბაქაძე
სხდომის მდივანი ნანა გიგიტაშვილი**

სხდომის სახე - ღია;

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ხ----- კ-----ი;

დაცვის მხარე:

გამართლებული - **გ----- მ-----ე**, დაბადებული 1-----ს,
საქართველოს მოქალაქე, პირადი №0-----, ნასამართლობის არმქონე,
რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: ქ-----.

გამართლებული - **გ----- უ-----ე**, დაბადებული 1-----ს,
საქართველოს მოქალაქე, პირადი N0-----, ნასამართლობის არმქონე,
რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: ქ-----.

ადვოკატი - ვ-----ი;

კვალიფიკაცია:

გ----- მ-----ე - საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 353-ე მუხლის
მე-2 ნაწილი (პოლიციის მუშაკის მიმართ წინააღმდეგობა, საზოგადოებრივი
წესრიგის დაცვისათვის ხელის შეშლის, მისი საქმიანობის შეწყვეტის მიზნით,
ჩადენილი ძალადობით, ჯგუფის მიერ).

გ----- უ-----ე - საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 353-ე მუხლის მე-2 ნაწილი (პოლიციის მუშაკის მიმართ წინააღმდეგობა, საზოგადოებრივი წესრიგის დაცვისათვის ხელის შეშლის, მისი საქმიანობის შეწყვეტის მიზნით, ჩადენილი ძალადობით, ჯგუფის მიერ).

სასჯელი:

გ----- მ-----ე ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 353-ე მუხლის მე-2 ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში და გამართლდა.

გ----- უ-----ე ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 353-ე მუხლის მე-2 ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში და გამართლდა.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

მხარეთა პოზიციები:

თბილისის დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონული პროკურატურის პროკურორის ბ----- კ-----ის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა - თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 24 აპრილის განაჩენის გაუქმება და გ----- მ-----ის და გ----- უ-----ის დამნაშავედ ცნობა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 353-ე მუხლის მე-2 ნაწილით, შემდეგ გარემოებათა გამო:

- სასამართლომ სწორი სამართლებრივი შეფასება არ მისცა ბრალდების მხარის მიერ მოპოვებულ მტკიცებულებებს;
- 2016 წლის 8 მარტს დადგენილი პრაქტიკის თანახმად, დათვალიერებით ნივთის ამოღება არ იწვევდა მტკიცებულების დაუშვებლად ცნობას, შესაბამისად, გამომძიებლის მიერ ბ----- ა-----იას ჟილეტი ამოღებული და დამაგრებულია კანონის მოთხოვნათა დაცვით;
- ის გარემოება, რომ დაზარალებულად ცნობილი ბ----- ა-----ია იყო იმ უწყების ხელმძღვანელი პირი, რომელმაც მოცემულ სისხლის სამართლის საქმეზე ჩაატარა გამოძიება, არ წარმოადგენს ჩატარებული საგამოძიებო მოქმედებების ობიექტურობის ეჭვქვეშ დაყენების საფუძველს;
- გაზიარებული არ უნდა იქნეს პირველი ინსტანციის სასამართლოს განმარტება, რომ ბრალდების მხარემ უნდა წარადგინოს საკმარისი და დამაჯერებელი არგუმენტები, რომ პოლიციის განყოფილებაში დაკავებულის მიმართ არაადამიანურ მოპყრობას ადგილი არ ჰქონია. აპელანტის აზრით, მოცემულ შემთხვევაში გ----- მ-----ეს და გ----- უ-----ეს შესაძლოა ჰქონოდათ დაზიანებები, ვინაიდან დაზარალებულებს მიაყენეს ფიზიკური

შეურაცხყოფა და დაკავების დროს უწევდნენ წინააღმდეგობას;

▪ პირველი ინსტანციის სასამართლომ გაიზიარა გ----- მ-----ის და გ----- უ-----ის ჩვენებები, თითქოსდა მათ არ იცოდნენ, რომ დაზარალებულები იყვნენ პოლიციის თანამშრომლები, რადგან მათ არ ეცვათ ფორმები და არ გაიზიარა დაზარალებულთა ჩვენებები, რომლებიც ამ ნაწილში გამყარებულია მოწმეების: ზ----- ლ-----ის, თ----- ქ-----ის, ნ----- ძ-----ის და ვ----- ზ-----ის ჩვენებებით, რომლებიც ადასტურებენ, რომ შემთხვევის დროს მ----- ა-----ის ეცვა დეტექტივის ჟილეტი და იმყოფებოდნენ სამსახურებრივი ავტომანქანით. რაც შეეხება მოწმეების: ე----- ს-----ის, მ----- გ-----ის, თ----- უ-----ის, ხ----- მ-----ის განმარტებებს, რომ მათ მხოლოდ დამხმარე რაზმის გამოძახების შემდეგ გაიგეს საქმეზე დაზარალებული პირები იყვნენ პოლიციის თანამშრომლები, არ უნდა იქნეს გაზიარებული, რადგან გარეშე პირთა აღქმას კვალიფიკაციისთვის მნიშვნელობა არ აქვს;

▪ სასამართლოს განმარტება, რომ გამართლებულთა ქმედებით საზოგადოებრივი წესრიგის დარღვევის ფაქტი არ დადასტურდა, არ უნდა იქნეს გაზიარებული, რადგან პოლიციის თანამშრომლებმა აღკვეთეს ღამის ორ საათზე ორი ნასვამი მამაკაცის გინება. დროის ამ მონაკვეთში, დაკავებულთა ასეთი ქცევა წარმოადგენდა საზოგადოებრივი წესრიგის დარღვევას. დაზარალებულმა ბ----- ა-----იამ კი განმარტა, რომ მან პირი შებოჭა მას შემდეგ, რაც ამ უკანასკნელმა ხელ-ფეხით დაუწყო დარტყმა;

▪ სასამართლომ გაიზიარა მიკერძოებული მოწმეების ჩვენებები, რომლებიც შეეცადნენ პოლიციის თანამშრომლებისთვის დამნაშავეს დაკავებაში ხელის შეშლას (ვრცლად იხ. სააპელაციო საჩივარი, სხდომის ოქმი);

დაცვის მხარის პოზიცია - თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 24 აპრილის განაჩენის უცვლელად დატოვება შემდეგ გარემოებათა გამო:

▪ განაჩენი კანონიერი და დასაბუთებულია, ხოლო ბრალდების მხარის სააპელაციო საჩივარი არის უსაფუძვლო და არ დასტურდება საკმარის მტკიცებულებათა ერთობლიობით. მოწმეების ბ----- ა-----ის და მ----- ა-----ის ჩვენებები არის ურთიერთსაწინააღმდეგო. გარდა ამისა, ხსენებულ პირებს არ შეუდგენიათ ადმინისტრაციული დაკავების ოქმი;

▪ სასამართლომ არ შეაფასა ის საკითხი, რომ გ----- უ-----ის და გ----- მ-----ის მიმართ აღდგლი ჰქონდა ევროპული კონვენციის მე-3 მუხლის დარღვევას (ვრცლად იხ. საპელაციო საჩივრის შესაგებელი, სხდომის ოქმი).

სასამართლომ დაადგინა:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 24 აპრილის განაჩენით, გ----- მ-----ე ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ

და გამართლდა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 353-ე მუხლის მე-2 ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში. გ----- უ-----ე ცნობილ იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 353-ე მუხლის მე-2 ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში.

სასამართლომ, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით, დადასტურებულად არ მიიჩნია წარდგენილი ბრალდებებით გ----- მ-----ის და გ----- უ-----ის ბრალეულობა. დადგენილებით, პირის ბრალდების შესახებ, 2016 წლის 8 მარტს, დაახლოებით 02:00 საათზე, ნასვამ მდგომარეობაში მყოფი გ----- მ----- ე და გ----- უ-----ე იმყოფებოდნენ თბილისში, ც-----ის მიმდებარე ტერიტორიაზე და იგინებოდნენ უცენზურო სიტყვებით, რა დროსაც მათთან მივიდნენ თბილისის შინაგან საქმეთა მთავარი სამმართველოს დ----- განყოფილების თანამშრომლები, პოლიციის მუშაკები ბ----- ა-----ია და მ----- ა-----ი, რომლებიც მოძრაობდნენ სამსახურებრივი ავტომანქანით, ეცვათ პოლიციის ფორმები და ასრულებდნენ სამსახურებრივ მოვალეობას. პოლიციელმა ბ----- ა-----ამ არაფხიზელ მდგომარეობაში მყოფ გ----- მ-----ესა და გ----- უ-----ეს მოუწოდა, დაეცვათ სიმშვიდე და წესრიგი, რასაც გ----- მ-----ე და გ----- უ-----ე არ დაემორჩილნენ, შეაგინეს პოლიციელებს დედის მისამართით და გ----- უ-----ემ ხელი გაარტყა სახის არეში ბ----- ა-----იას, რის შემდეგაც, საზოგადოებრივი წესრიგის დაცვისათვის ხელის შეშლისა და მათი საქმიანობის შეწყვეტის მიზნით, გ----- მ-----ემ და გ----- უ-----ემ გააგრძელეს პოლიციელებისთვის ფიზიკური და სიტყვიერი შეურაცხყოფის მიყენება. ჩხუბის დროს გ----- უ-----ემ ბ----- ა-----იას სახის არეში მიაყენა მუშტით დარტყმები, ხოლო გ----- მ-----ემ შემოახია მას პოლიციელის ჟილეტი, ასევე, მ----- ა-----ს მიაყენეს ფიზიკური შეურაცხყოფა. პოლიციელების დამხმარე ჯგუფის მოსვლის შემდეგ გახდა შესაძლებელი გ----- უ-----ისა და გ----- მ-----ის დაკავება და პოლიციის განყოფილებაში მიყვანა.

პირველი ინსტანციის სასამართლომ აღნიშნა, რომ ბრალდების მხარის მიერ ვერ იქნა წარმოდგენილი უტყუარ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა დაადასტურებდა პირის ბრალეულობას.

პალატას მიაჩნია, რომ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რაც წარმოდგენილი იქნა ბრალდების მხარის მიერ, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით ვერ ადასტურებს გ----- უ-----ის და გ----- მ-----ის ბრალეულობას საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 353-ე მუხლის მეორე ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში, რის გამოც სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს და უცვლელად უნდა დარჩეს გამამართლებელი განაჩენი.

ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

შინაგან საქმეთა სამინისტროს თბილისის პოლიციის დეპარტამენტში დ-----

----- განყოფილების უფროსის მოადგილემ, დაზარალებულმა ბ----- ა-----იამ ჩვენების მიცემისას განმარტა, რომ 2016 წლის 8 მარტს მ----- ა-----თან ერთად სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულებისას ახორციელებდა შემოვლას. ამ დროს ისინი ავტომანქანით მოძრაობდნენ ნელა, რა დროსაც ქუჩაში შენიშნეს ორი პირი - გ----- მ-----ე და გ----- უ-----ე, რომლებიც იგინებოდნენ, თუმცა მისთვის უცნობია, ისინი ერთმანეთში ჩხუბობდნენ თუ აგინებდნენ სხვა პირს. გ----- მ-----ე შეტრიალდა მისკენ, ჰკითხა რატომ მისჩერებოდა და მიაყენა სიტყვიერი შეურაცხყოფა. აღნიშნულის გამო გააჩერა ავტომანქანა, გადმოსვლისას იარაღი ჩაიდო ქამარში, მიუახლოვდა პირს, რომელმაც მიაყენა სიტყვიერი შეურაცხყოფა და აუხსნა, რომ იყო პოლიციის თანამშრომელი, რაზეც გ----- მ-----ემ ჰკითხა „იარაღი რომ გაქვს, მაგარი ბიჭი ხარო?“ და შეაგინა. მან გ----- მ-----ეს მოუწოდა შეეწყვიტა გინება, ამასთან დააპირა მისი ადმინისტრაციული წესით დაკავება, ამიტომ ხელი მოჰკიდა და უთხრა, რომ იყო დაკავებული. ამ დროს მისი ხელი მოხვდა სახეში. გ----- მ-----ე ურტყამდა ხელ-ფეხს, ეჩხუბებოდა და სცემდა. იმისთვის, რომ არ გაქცეოდა, ჩაეხუტა და შებოჭა იგი. ამ დროს მას დაეჯახგურა გ----- უ-----ე, რომელიც ცდილობდა გაეთავისუფლებინა პოლიციელის მიერ შებოჭილი გ----- მ-----ე. მ----- ა-----ი, რომელსაც უთხრა გამოეძახა დახმარება, ცდილობდა მისთვის მოეშორებინა გ----- მ-----ე, რათა ამ უკანასკნელს ხელი არ შეეშალა გ----- უ-----ის დაკავებაში. ადგილზე მალევე მივიდა დამხმარე ჯგუფი, რომლის შემადგენლობაშიც იყვნენ ზ----- ლ-----ე და თ----- ქ-----ე და მათი დახმარებით შეძლო გ----- უ-----ის დაკავება, რომელიც დაკავების დროს ურტყამდა ხელს. აღნიშნულის შედეგად მან დაზიანებები მიიღო ყვრიმალზე, ხელზე, იდაყვზე და მუხლზე, სამსახურებრივ ჟილეტს კი, რომელიც ეცვა შემთხვევის დროს, ჩამოხეული ჰქონდა ჯიბეები. დაზარალებულის განმარტებით, შემთხვევის დროს სამსახურებრივი ფორმა ეცვა მის მეწყვილესაც. მან არ გამორიცხა, რომ დაკავების და ჯაჯგურის დროს, შესაძლოა გ----- უ-----ეს და გ----- მ-----ეს მიეღოთ დაზიანება, თუმცა დაკავების შემდეგ მათი ცემის ფაქტი გამორიცხა.

ანალოგიური ჩვენება მისცა დაზარალებულმა, საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს თბილისის პოლიციის დეპარტამენტის დ----- განყოფილების უბნის ინსპექტორ-გამომძიებელმა მ----- ა-----მა და დამატებით აღნიშნა, რომ შემთხვევის დროს იმყოფებოდნენ სამსახურებრივი ავტომანქანით და ეცვათ სამსახურებრივი ფორმები. ბ----- ა-----იას ეცვა ჟილეტი, რომელსაც ჰქონდა მანათობელი წარწერა. გ----- უ-----ეს და გ----- მ-----ეს, რომლებიც ხმამაღლა საუბრობდნენ და იგინებოდნენ, მოუწოდეს წესრიგისკენ, რაც არ მოეწონათ ახალგაზრდებს, ამიტომ ორივე მათგანმა ხელი ჩაავლეს ბ----- ა-----იას და დაუწყეს ჩხუბი, ებლაუჭებოდნენ ჟილეტზე. დაზარალებულის განმარტებით, გ----- მ-----ემ გაიწია მისკენ და ძლიერად მოუქნია ხელი უკნიდან. აღნიშნულის გამო მას მოტყდა კბილი, დაზიანებები

აღენიშნებოდა ბ----- ა-----იასაც. ამასთან, გ----- მ-----ემ ჩაამსხვრია ავტომანქანის მინა. რადიოსადგურის მეშვეობით მან გამოიძახა დახმარება. დამხმარე ჯგუფის მისვლისას ადგილობრივი მოსახლეობა იყო გარეთ გასული. ამის შემდეგ ბ----- ა-----იასთან ერთად დააკავა გ----- უ-----ე და განუმარტეს უფლებები. გ----- უ-----ისთვის დაზიანებები არ მიუყენებია და უცნობია საიდან მიიღო ამ უკანასკნელმა დაზიანება. ამასთან, განმარტა, რომ გ----- უ-----ემ მათ ავტომანქანაშიც მიარტყა წიხლები.

მოწმის სახით ჩვენების მიცემისას, დ----- განყოფილების უფროსმა ინსპექტორ-გამომძიებელმა ზ----- ლ-----ემ განმარტა, რომ 2016 წლის 8 მარტს, თ----- ქ-----ესთან ერთად ასრულებდა სამსახურებრივ მოვალეობას და მორიგეობდა. რაციის მეშვეობით მეორე მორიგე ჯგუფმა ცხრა ძმის ქუჩაზე ითხოვა დახმარება. მითითებულ მისამართზე გამოცხადებისას დაინახეს ავტომანქანიდან გადმოსული თანამშრომლები, რომლებიც ცდილობდნენ ორი პირის დაკავებას და იყო ფიზიკური შეხლა-შემოხლა. მათი დახმარებით მოხერხდა გ----- მ-----ის და გ----- უ-----ის დაკავება. მან მეწყვილესთან ერთად დააკავა გ----- მ-----ე, გ----- უ-----ის დაკავებაში კი მონაწილეობა არ მიუღიათ. დაკავებულები, რომლებსაც ვიზუალური დათვალიერებით დაზიანებები არ აღენიშნებოდათ, გადაიყვანეს სამმართველოში. მოწმის განმარტებით, შემთხვევის ადგილზე მისულს არ უკითხავს რა მოხდა. ხსენებულ პირთა ქცევით ირღვეოდა საზოგადოებრივი წესრიგი, იყვნენ ნასვამები, აგრესიულები და იგინებოდნენ პოლიციელების მისამართით, არ ემორჩილებოდნენ და ფიზიკურ წინააღმდეგობას უწევდნენ პოლიციელებს, რომლებიც იყვნენ სამსახურებრივი ფორმებით. პოლიციის თანამშრომლებს აღენიშნებოდათ დაზიანებები, ხოლო ერთ-ერთ მათგანს შემოხეული ჰქონდა სამსახურებრივი ჟილეტი. მათ გ----- მ-----ეს და გ----- უ-----ეს მოუწოდეს დამორჩილებოდნენ პოლიციის კანონიერ მოთხოვნას და არ გაეწიათ წინააღმდეგობა.

ანალოგიური ჩვენება მისცა მოწმის სახით დაკითხულმა თ----- ქ-----ემ და დამატებით აღნიშნა, რომ მას შემდეგ, რაც მორიგე ჯგუფმა ითხოვა დახმარება, მეწყვილესთან ერთად დაახლოებით ხუთ წუთში გამოცხადდა ქ.თბილისი, ც-----ში. ადგილზე მისვლისას ნახა, რომ სამსახურებრივ ფორმაში ჩაცმულ ბ----- ა-----იას და მ----- ა-----ს სახეზე აღენიშნებოდათ სიწითლეები. ამასთან, ბ----- ა-----იას შემოხეული ჰქონდა პოლიციელის ჟილეტი, მ----- ა-----ს კი კბილი ჰქონდა მოტეხილი. ბ----- ა-----იას ხელი ჰქონდა შემოხვეული და გაკავებული ჰყავდა გ----- უ-----ე, ხოლო მ----- ა-----ი აკავებდა გ----- მ-----ეს, რომელსაც ეუბნებოდა ხელი არ შეეშალა მისთვის და გაჩერებულიყო. ახალგაზრდებს მათაც განუმარტეს, რომ იყვნენ პოლიციის თანამშრომლები, თუმცა გ----- მ-----ე და გ----- უ-----ე აგრძელებდნენ აგრესიულ ქცევას და აყენებდნენ შეურაცხყოფას.

მოწმე ნ----- ძ-----მ ჩვენების მიცემისას განმარტა, რომ 2016 წლის 8 მარტს, მეწყვილე ვ----- ზ-----თან ერთად ასრულებდა სამსახურებრივ მოვალეობას, რა დროსაც დაახლოებით 02:00 საათზე, რადიოსადგურის მეშვეობით შესული შეტყობინებით, კრიმინალური პოლიციის თანამშრომლები ითხოვდნენ დახმარებას ც-----ის მიმდებარე ტერიტორიაზე. შემთხვევის ადგილზე მისვლისას ნახეს, რომ პოლიციის თანამშრომლები ცდილობდნენ ავტომანქანაში ჩაესვით ორი ახალგაზრდა, რომლებსაც ეტყობოდათ სიმთვრალის კვალი, იყვნენ აგრესიულები, არ სურდათ ავტომანქანაში ჩასხდომა და არ ემორჩილებოდნენ პოლიციის თანამშრომლებს. იქვე შეკრებილი იყო ხალხი, მათ შორის ქალბატონები. ადგილზე გაისმოდა შეძახილები და უცენზურო სიტყვები. იქ მყოფები პოლიციელებს ეუბნებოდნენ თავი დაენებებინათ ახალგაზრდებისთვის და ნუ ჩადიოდნენ უკანონობას. მოწმის განმარტებით, პოლიციის ერთ-ერთ თანამშრომელს ეცვა შავი ჟილეტი, რომელიც ჯიბესთან იყო ჩამოხეული, თუმცა დაკავებულების მხრიდან ძალის გამოყენების მომენტს, ან პოლიციელების მიმართ გამიზნულ დარტყმებს არ შესწრებია. მათი მისვლიდან დაახლოებით ერთ წუთში მოხდა დაკავებულების ავტომანქანაში ჩასმა.

პატრულ-ინსპექტორმა ვ----- ზ-----მა დამატებით აღნიშნა, რომ შემთხვევის ადგილზე მისვლისას კრიმინალური პოლიციის თანამშრომლებს წინააღმდეგობას უწევდნენ დაკავებული პირები, რომლებიც პოლიციელებს თითქმის ჩასმული ჰყავდათ ავტომანქანაში, რის გამოც მათი დახმარება აღარ დასჭირდათ. დაკავებულები ავტომანქანაში არ სხდებოდნენ, ეჯახებოდნენ და აგინებდნენ პოლიციის თანამშრომლებს, რის გამოც პოლიციელები ხსენებულ პირებს ძალით სვამდნენ მანქანაში. მან ასევე ნახა, რომ პოლიციის უფროსის მოადგილეს, მარცხენა მხარეს, ჯიბის არეში, ჩამოხეული ჰქონდა პოლიციელის ჟილეტი. ადგილზე შეკრებილნი იყვნენ მოქალაქეები, რომლებიც ხმაურობდნენ და ითხოვდნენ დაკავებულების გათავისუფლებას.

მოწმე ს--- გ-----მა ჩვენების მიცემისას განმარტა, რომ დ-----
----- განყოფილებაში, მეწყვილესთან - რ----- ნ-----თან ერთად, გამომძიებლის და დაზარალებულის მონაწილეობით დაათვალიერა პოლიციელის ჟილეტი, რომელსაც აღენიშნებოდა დაზიანებები. დათვალიერებულ ნივთს გადაუღეს ფოტოსურათები და დალუქეს კანონის მოთხოვნათა დაცვით. აღნიშნულის შემდეგ, დალუქული ჟილეტი ფოტოსურათებთან ერთად გადასცა გამომძიებელს. მოწმის განმარტებით, ჟილეტი დასათვალიერებლად წარუდგინა გამომძიებელმა, რომელსაც ხელში ეკავა ხსენებული ნივთი და მანამდე ჟილეტის ადგილსამყოფელი მისთვის იყო უცნობი.

პოლიციის უნიფორმის წარმოდგენისა და დათვალიერების ოქმით, 2016 წლის 8 მარტს დათვალიერდა შავი ფერის პოლიციელის უნიფორმა, დეტექტივის ჟილეტი, რომელსაც წინა მარცხენა გულის მხარეს აქვს წარწერა: „შინაგან საქმეთა სამინისტრო“, უკანა მხარეს კი წარწერა: „პოლიცია“. ჟილეტს წინა მარცხენა მხარეს აღენიშნება დაზიანება, გარღვევისა და გახევის სახით. ჟილეტი ამოღებული იქნა დათვალიერების შედეგად.

საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს საექსპერტო-კრიმინალისტიკური დეპარტამენტის 2016 წლის 9 მარტის ექსპერტიზის N----- დასკვნით, გამოკვლევაზე წარდგენილი პოლიციის ფორმის ჟილეტის ზედაპირზე არსებული დაზიანებები, გახევის, ჯიბის უმეტესი ნაწილის და ჯიბეზე არსებული ვერცხლისფერი ლითონის ნახევარგოლიანი შავი ფერის ქსოვილის ნაჭრის განცალკევების სახით, ნაკერის გარღვევის შედეგად, ასევე, ელვაშესაკრავების ჩამკეტის ნაწილობრივი, ლითონის კბილანების და მათი ნაწილის განცალკევების სახით, ამოგლეჯის და ამოტეხვის შედეგად, წარმოქმნილია ფიზიკური ძალის ზემოქმედების შედეგად.

სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2016 წლის 14 აპრილის სამედიცინო ექსპერტიზის N0----- დასკვნით, მ----- ა-----ის სასამართლო სამედიცინო შემოწმებისას აღინიშნებოდა ზედა ყბაზე მარჯვნივ IV კბილის გვირგვინის მოტეხილობა, აღნიშნული კბილის საპროექციოდ ღრძილის მიდამოში - მოწითალო ფერის სისხლჩაქცევა. აღნიშნული დაზიანებანი განვითარებულია რაიმე მკვრივი, ბლაგვი საგნის მოქმედების შედეგად და მიეკუთვნებიან მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოშლის გარეშე. ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგებიან საქმის გარემოებაში მითითებულ თარიღს - 2016 წლის 8 მარტს.

სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2016 წლის 14 აპრილის სამედიცინო ექსპერტიზის N00219016 დასკვნის თანახმად, ბ----- ა-----ის სასამართლო სამედიცინო შემოწმებისას მარცხენა მტევნის და მარცხენა მუხლის სახსრის მიდამოში აღინიშნებოდა ნაჭდეუები. აღნიშნული დაზიანებანი განვითარებულია რაიმე მკვრივი, ბლაგვი საგნის მოქმედების შედეგად და მიეკუთვნებიან მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოშლის გარეშე. ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგებიან საქმის გარემოებაში მითითებულ თარიღს - 2016 წლის 8 მარტს.

გ----- მ-----ემ წარდგენილ ბრალდებაში თავი არ ცნო დამნაშავედ და განმარტა, რომ 2016 წლის 7 მარტს იმყოფებოდა მეგობარ გ----- უ-----ესთან სახლში, სადაც ივახშმეს და დალიეს. სახლში წასვლისას გამოაცილა გ----- უ-----ემ, რომელსაც მასზე გადახვეული ჰქონდა ხელი. იმ დროს, როდესაც მიუახლოვდნენ მისი კარის ღობეს, ვერცხლისფერმა „ჰიუნდაის“ მოდელის ავტომანქანამ გაუარა ისე ახლოს, რომ კინაღამ ფეხზე გადაუარა. გ----- უ-----

ემ იკითხა ვინ იყვნენ მანქანით. აღნიშნული ავტომანქანა დაბრუნდა უკან. მანქანაში მსხდომებს შეეკითხნენ, რატომ უყურებდნენ, რა დროსაც ავტომანქანიდან გადმოვიდა პიროვნება იარაღით, რომელმაც გ----- უ-----ეს დაუწყო ჯაჯგური და უთხრა: „სადაც წაგათრევ, იქ აგიხსნი, რას გიყურებო“. კითხვაზე ვინ იყვნენ და რა უნდოდათ, მას დაარტყეს. აღნიშნულის გამო მივიდა გ----- უ-----ე და კითხა რატომ დაარტყეს მის მეგობარს, შეეცადა მის წამოყენებას, რა დროსაც ხსენებულმა პირმა შებოჭა. ხმაურზე სახლიდან გამოვიდნენ მათი ოჯახის წევრები, რომლებიც ხსენებულ პირებს ასევე ეკითხებოდნენ ვინ იყვნენ. თავად ჩამოჯდა ბორდიურზე, რა დროსაც დაინახა, რომ ერთ-ერთმა პირმა რაციით ითხოვა დახმარება და მიხვდა, რომ იყვნენ პოლიციის თანამშრომლები. მან უთხრა, რომ თავადაც იყო თანამშრომელი, თუმცა საბუთი არ ჰქონდა, რადგან იყო კადრების განკარგულებაში და ინიშნებოდა საგანგებო სიტუაციების სამსახურში, რის შემდეგაც ამ პირმა მას ხელი ჰკრა. გ----- მ-----ის განმარტებით აღნიშნულ პირებს არ ეცვათ ფორმა და არც მანქანას ჰქონდა რაიმე ნიშანი. ადგილზე წამებში მივიდა დამხმარე ჯგუფიც, რა დროსაც „შკოდას“ მარკის ავტომანქანიდან გადავიდა პოლიციის განყოფილების უფროსი კარლო, რომელსაც ეცვა შავი ფერის ღილებიანი ჟილეტი. ის და გ----- უ-----ე დაუყოვნებლივ წაიყვანეს პოლიციის განყოფილებაში და შეიყვანეს უფროსის კაბინეტში, რომელმაც წიხლი ჩაარტყა სახეში. მან სახეზე აიფარა ხელი. კარლო ურტყამდა და აყენებდა სიტყვიერ შეურაცხყოფას, ეუბნებოდა, რომ იქ მარტო თვითონ იყო პოლიციელი და აგინებდა - „იმის დედა, ვინც შენ პოლიციელად დაგნიშნაო“. ამის შემდეგ ერთ-ერთმა იქ მყოფმა ააყენა და დასვა. მან მოითხოვა წყალი, მაგრამ არ დაალევინეს. შემდეგ ბრძანა მისი გაყვანა, კეფაში მიარტყა ხელი და უთხრა წინ ეყურებიან. ოთახიდან გამოყვანისას დაინახა, რომ გ----- უ-----ეს ურტყამდა 5-6 კაცი. მათთვის არავის აუხსნია, რატომ დააკავეს, ტკიოდა გულის მხარე, დატეხილი ჰქონდა თავი და ბარძაყი დაზიანებული.

გ----- უ-----ემ წარდგენილ ბრალდებაში თავი არ ცნო დამნაშავედ, დაადასტურა გ----- მ-----ის მიერ მითითებული გარემოებები და დამატებით აღნიშნა, რომ მას შემდეგ, რაც ავტომანქანიდან გადმოვიდა იარაღიანი პირი, მას წვდა მაისურში ხელით და უთხრა: „წამოეთრიეთ და სადაც საჭიროა, განახებთ, რატომ გიყურებთო“. მან თხოვა გაეშვა მისთვის ხელი და დაეწია იარაღი. ამ დროს მასთან დასახმარებლად მივიდა გ----- მ-----ე, რომელსაც ისე ჩაარტყეს, რომ ჩაიკეცა. ხმაურზე გამოვიდნენ მათი ოჯახის წევრები, რომლებსაც ასევე ჰკრეს ხელი და დაეცნენ მას ზემოდან. მას აღარ ჰყოფნიდა ჰაერი, სახეში გაარტყეს ხელი და ჩატენეს ავტომანქანაში. პოლიციის განყოფილებაში მიყვანისას კი ჩაკეტეს ერთ ოთახში, სადაც ფიზიკურად გაუსწორდა 5-6 კაცი. დაკავებამდე მას და გ----- მ-----ეს შორის ყვირილს და ხმამაღალ საუბარს ადგილი არ ჰქონია, მხოლოდ ამ ინციდენტის შემდეგ გამოვიდა ხალხი ქუჩაში.

მოწმე ე----- ს-----ემ ჩვენების მიცემისას განმარტა, რომ გ----- მ-----ე არის მისი მეუღლე, რომელიც 2016 წლის 7 მარტს, ღამით, იმყოფებოდა გ----- უ-----ესთან. დაახლოებით 02:15 საათზე გარედან შემოესმა ხმამაღალი საუბარი „რომ წაგიყვან, იქ გაჩვენებ, ვინც ვარო“. გაიხედა გარეთ და დაინახა, რომ გაჩერებული იყო ვერცხლისფერი ავტომანქანა, რომლის ორივე კარი იყო ღია, ამასთან, ორი უცნობი პირი ეჯახგურებოდა გ----- უ-----ეს და უგრეხდნენ ხელებს. კითხვაზე „ვინ ხართ, რა გინდათო?“ მის მეუღლეს დაარტყა ერთ-ერთმა პირმა და იგი დაეცა ბორდიურზე. ამ დროს გარეთ გავიდნენ გ----- უ-----ის დედა და მეზობელი ხ-----, რომლებიც ასევე კითხულობდნენ ვინ იყვნენ, თუმცა ხსენებული პირები არაფერს პასუხობდნენ. ამის შემდეგ ერთ-ერთი პირი მივიდა ავტომანქანასთან და რაციით გადასცა, რომ ცხრა ძმის ქუჩაზე ესაჭიროებოდათ დახმარება. მიხვდა, რომ ეს პირი იყო პოლიციის თანამშრომელი, რომელსაც გ----- მ-----ემ უთხრა, რომ ისიც ყოფილი პოლიციელი იყო და ჰკითხა რა ხდებოდა. მას აღნიშნულმა პირმა კვლავ ჩაარტყა და გ----- მ-----ე დაეცა. ამ დროს მივიდა თეთრი ფერის ავტომანქანა, გადმოვიდა მაღალი პიროვნება, რომელიც ყოფილა უფროსი და ყველას ზედ გადაუარა. ძირს ეგდო სამი ადამიანი, რა დროსაც გ----- უ-----ე ამბობდა, რომ ვეღარ სუნთქავდა. ამის შემდეგ გ----- უ-----ე ჩასვეს ავტომანქანაში და მან დაინახა, რომ დაარტყეს მანქანაშიც. მასთან ერთად წაიყვანეს გ----- მ-----ეც. ხსენებულ პირებს ეცვათ სამოქალაქო ტანსაცმელი და არც ავტომანქანა იყო პოლიციის.

ანალოგიური ჩვენება მისცა სასამართლოს მოწმე მ--- გ-----მა და განმარტა, რომ იგი გარეთ გავიდა, მას შემდეგ, რაც დაუძახა რძალმა და ნახა, რომ ორი პირი, რომლებსაც ჩაბლაუჭებული ჰყავდათ გ----- უ-----ე, სცემდა და ცდილობდა მის ავტომანქანაში ჩასმას, რა დროსაც გ----- დავარდა მანქანასა და ბორდიურს შორის. ამ დროს მივიდა გ-----ს დედა, რომელსაც დაარტყეს და დაეცა შვილს ზემოდან. ამის მერე მან გაიგო დასახმარებლად მისული მეზობლის ხ----- მ-----ის ხმა, რომელსაც ასევე დაარტყეს და ისიც ზედ დაეცა მათ. ამ დროს მისი შვილი - გ----- მ-----ე, რომელიც იყო ცუდად, იჯდა ბორდიურზე და მხოლოდ საპატრულო პოლიციის მანქანების მისვლის შემდეგ წამოდგა ფეხზე. უთხრა, რომ თავადაც პოლიციის თანამშრომელი იყო და ჰკითხა, რატომ აკავებდნენ გ----- უ-----ეს. ამის შემდეგ ისიც ჩასვეს საპატრულო პოლიციის მანქანაში და წაიყვანეს. იმ პირებს, რომლებსაც გ----- უ-----ე ჰყავდათ შებოჭილი, პოლიციის ფორმები არ ეცვათ.

მოწმე თ----- უ-----ემ ჩვენების მიცემისას განმარტა, რომ 2016 წლის 7 მარტს, საღამოს, მის სახლში იმყოფებოდნენ მ-----ე, მ-----ი და უ-----ე. დაახლოებით 02:00 საათზე გ----- მ-----ე ცუდად გახდა, არ ყოფნიდა ჰაერი და გარეთ გაჰყვა შვილთან გ----- უ-----ესთან ერთად. შემდეგ შებრუნდა ქურთუკის მოსაცმელად. დაახლოებით ორ წუთში გავიდა გარეთ და შემოესმა ხმა: „გამიშვი, თავი დამანებე, რა გინდაო“. გააღო კარი და დაინახა

ვერცხლისფერი ავტომანქანა. მაღალ პირს, რომელსაც არ ეცვა პოლიციის უნიფორმა, გ----- უ-----ე ჰყავდა შებოჭილი, გ----- მ-----ე ჩაკუზული იყო მეორე მხარეს. მან უთხრა, რომ ბიჭები დაახლოებით ხუთი წუთის წინ გავიდნენ ქუჩაში და რა უნდოდათ მათგან, რაზეც უპასუხეს, რომ მათი საქმე იყო. ამ დროს მათთან მივიდა გ----- მ-----ის დედაც. შემდეგ გაიგო ხმა, რომ ითხოვდნენ დამხმარე ძალას, რა დროსაც მივიდა რამდენიმე პოლიციის ავტომანქანა და ცდილობდნენ მისი შვილის ავტომანქანაში ჩასმას. იგი მივარდა, მაგრამ მამაკაცმა ჰკრა ხელი და გადავარდა, რა დროსაც გადაადგო გ-----ც. ამ დროს მივიდა ხ----- მ-----ეც. ავტომანქანაში ჩასვეს გ----- უ-----ე, რომელიც ყვიროდა, რომ გული ჰქონდა ცუდად. ამის შემდეგ დაინახა, რომ ავტომანქანაში ორჯერ დაარტყეს მის შვილს. არავინ ამბობდა რა მოხდა, ეძებდნენ გ----- მ-----ეს, რომელიც ასევე ჩასვეს ავტომანქანაში. პოლიციაში მისულებს არავინ არაფერი უთხრა. სასამართლო სხდომაზე გაიგო, რომ ბიჭები იყვნენ ნაცემები. გ----- უ-----ეს ჩალურჯებული ჰქონდა თვალი და წიხლით იყო ზურგში ნაცემი. მას შვილმა უთხრა, რომ ცემეს პოლიციის განყოფილებაში.

ანალოგიური ჩვენება მისცა მოწმე ჯ----- მ-----მა, რომელმაც განმარტა, რომ იმყოფებოდა ბიძაშვილ გ----- უ-----ესთან, სადაც ასევე იმყოფებოდა გ----- მ-----ე. დაახლოებით 02:00 საათზე, გ----- მ-----ე გახდა ცუდად და გავიდნენ გარეთ. აღნიშნულ ფაქტს უყურებდა დაახლოებით 25 მეტრიდან და დაინახა, რომ გაჩერდა ავტომანქანა, საიდანაც გადმოვიდა ორი პირი და მათ შორის დაიწყო ხმამაღალი საუბარი. ხსენებულ პირებს არ ეცვათ პოლიციის ფორმა და არც პოლიციის ავტომანქანით იყვნენ. უცებ დაიწყეს ხმამაღალი საუბარი და გაწევ-გამოწევა. მერე მოვიდნენ პოლიციის მანქანები.

მოწმე ხ----- მ-----ემ ჩვენების მიცემისას განმარტა, რომ შემთხვევის დღეს სიგარეტის მოსაწევად იყო ეზოში, რა დროსაც ატყდა ხმაური, ხელი გამიშვი და თავი დამანებეო. მანამდე არანაირი ხმაური არ ყოფილა. გავიდა გარეთ და დაინახა გ----- უ-----ე, გ----- მ-----ე და უცნობი პიროვნება, რომელსაც ეცვა შავი ფერის მაისური. ამ პიროვნებას ეკავა გ----- უ-----ე, რომელიც თხოვდა ხელი გაეშვა. ამ დროს მივიდა თეთრი „შკოდას“ ფირმის ავტომანქანა. მისი გასვლისას გ----- უ-----ისა და გ----- მ-----ის მშობლები იყვნენ გარეთ, გავიდნენ სხვებიც. გ----- უ-----ეს დაადეს ხელბორკილი. მან და გ----- უ-----ის დედამ სთხოვეს, რომ ხელი გაეშვათ. ამაზე აღნიშნულმა პირმა მათ ჰკრა ხელი. გ----- ჩასვეს ავტომანქანაში, რა დროსაც დაინახა, რომ მას ვიღაცამ მძღოლის მხრიდან პირდაპირ სახეში ჩაარტყა ხელი. გ----- გახდა ცუდად და იყო შეხლა-შემოხლა. გ----- მ-----ემ იკითხა, რა ხდებოდა, რაზეც ერთმა პირმა თქვა რას ალაპარაკებდნენ, ისიც ჩაეგდოთ. მხოლოდ რაციით დახმარების გამოძახების შემდეგ გახდა ცნობილი, რომ ის პირები იყვნენ პოლიციის თანამშრომლები. შემდეგ მივიდა საპატრულო პოლიცია, რომლებსაც გ----- მ-----ისა და გ----- უ-----ის დაკავებაში მონაწილეობა არ მიუღიათ.

სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2016 წლის 12 აპრილის სამედიცინო ექსპერტიზის N0----- დასკვნით, მოქალაქე გ----- უ-----ის სასამართლო სამედიცინო შემოწმებისას მარცხენა თვალბუდისა და გულმკერდის წინა ზედაპირზე აღინიშნებოდა სისხლნაჟღენტები, მარცხენა იდაყვის სახსრის მიდამოში, გულმკერდის უკანა ზედაპირზე და მარცხენა თეძოს ფრთის მიდამოში - ნაჭდეკები. აღნიშნული დაზიანებანი განვითარებულია რაიმე მკვრივი, ბლაგვი საგნის მოქმედების შედეგად და მიეკუთვნებიან მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოშლის გარეშე. დაზიანებები, გარდა მარცხენა თეძოს ფრთის მიდამოში არსებული ნაჭდევისა, ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგებიან საქმის გარემოებაში მითითებულ თარიღს - 2016 წლის 8 მარტს. მარცხენა თეძოს ფრთის მიდამოში არსებული ნაჭდეკები ხანდაზმულობით 5-9 დღისაა.

სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2016 წლის 18 აპრილის სამედიცინო ექსპერტიზის N0----- დასკვნით, მოქალაქე გ----- მ-----ის სასამართლო სამედიცინო შემოწმებისას გულმკერდის წინა ზედაპირზე აღინიშნებოდა ნაჭდეკები და სისხლნაჟღენტები, მარჯვენა მხრის მიდამოში სისხლნაჟღენთი, თხემ-კეფის მიდამოში, გულმკერდის უკანა ზედაპირზე, და მარჯვენა ბარძაყის მიდამოში - ნაჭდეკები. აღნიშნული დაზიანებები განვითარებულია რაიმე მკვრივი, ბლაგვი საგნის მოქმედების შედეგად და მიეკუთვნებიან მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოშლის გარეშე. ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგებიან საქმის გარემოებაში მითითებულ თარიღს - 2016 წლის 8 მარტს.

2016 წლის 8 მარტის შსს დროებითი მოთავსების იზოლატორში დაკავებულის გარეგნული დათვალიერების ოქმით დგინდება, რომ გ----- უ-----ეს მარცხენა თვალბუდის არეში აღენიშნებოდა სისხლნაჟღენტები, ცხვირი ჰქონდა შეშუპებული და წელის არეში ექსკორაციები.

2016 წლის 8 მარტის შსს დროებითი მოთავსების იზოლატორში დაკავებულის გარეგნული დათვალიერების ოქმით, გ----- მ-----ეს მარცხნივ მუცელზე, მარჯვნივ მენჯბარძაყის არეში აღენიშნებოდა ნაკაწრები, ქვედა ტუჩზე კი, მცირე ზომის ნახეთქი.

ქმედების სამართლებრივი შეფასება:

წარმოდგენილი მტკიცებულებების შეფასების და მხარეთა პოზიციების მოსმენის შემდეგ, პალატა ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს, რომლითაც გ----- მ-----ე და გ----- უ-----ე გამართლდნენ წარდგენილ ბრალდებებში.

თავდაპირველად, პალატა მიუთითებს საქართველოს სისხლის სამართლის

საპროცესო კოდექსის მე-5 მუხლის მე-2 ნაწილზე, რომლის თანახმად, არავინ არ არის ვალდებული, ამტკიცოს თავისი უდანაშაულობა. ბრალდების მტკიცების ტვირთი ეკისრება ბრალმდებელს.

ამასთან, მტკიცების ტვირთის ბრალდების მხარეზე დაკისრება როგორც შიდასამართლებრივი, ისე საერთაშორისო სამართლით აღიარებული სტანდარტია. ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ არაერთ საქმეში განაცხადა, რომ სისხლის სამართლის საქმეების შემთხვევაში მტკიცების ტვირთი ბრალდებას ეკისრება და რაიმე ეჭვის არსებობის შემთხვევაში საქმე ბრალდებულის სასარგებლოდ უნდა გადაწყდეს.

მოცემულ შემთხვევაში, სადავო გარემოებას წარმოადგენს გ----- უ-----ის და გ----- მ-----ის მხრიდან როგორც საზოგადოებრივი წესრიგის დაცვისათვის ხელის შეშლის და პოლიციელთა საქმიანობის შეწყვეტის, ისე წინააღმდეგობის გაწევისა და ძალადობის ფაქტის არსებობა. სასამართლომ განმარტა, რომ მხოლოდ პოლიციის თანამშრომელთა ჩვენებები ვერ განდებოდა გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანის საფუძველი იმ პირობებში, როდესაც დარღვეული იყო გარკვეული მტკიცებულებების მოპოვების და დამაგრების წესი, არ იყო საკმარისად დასაბუთებული განზრახვის არსებობა და ვერ იქნა დასაბუთებული თუ რამ გამოიწვია ბრალდებულთა მიმართ ფიზიკური ძალის გამოყენება.

საყურადღებოა მტკიცებულების სტანდარტი ანალოგიურ საქმეებზე. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს პრაქტიკის თანახმად, პოლიციის თანამშრომლების ჩვენებებს მცირე მტკიცებითი ძალა აქვს, თუ ისინი არ არის გამყარებული სხვა მტკიცებულებით. ევროპული სასამართლოსათვის მიუღებელი აღმოჩნდა, როცა პოლიციისათვის წინააღმდეგობის გაწევის თაობაზე გაკეთებული დასკვნები მხოლოდ პოლიციელების ჩვენებებს ემყარებოდა, რომლებიც ასეთ შემთხვევაში შესაძლოა არ ყოფილიყვნენ მიუკერძოებელი მოწმეები (იხ. ოჩელკოვი რუსეთის წინააღმდეგ (*Ochelkov v. Russia*), განაცხადი N17828/05, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2013 წლის 11 აპრილის გადაწყვეტილების პარ. 90. ვირაბიანი სომხეთის წინააღმდეგ (*Virabyan v. Armenia*), განაცხადი N40094/05, 2012 წლის ოქტომბრის გადაწყვეტილების პარ. 153-154).

ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ, საქმეში მიქიაშვილი საქართველოს წინააღმდეგ (*Mikiashvili v. Georgia*), განაცხადი no. 18996/06, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2012 წლის 9 ოქტომბრის გადაწყვეტილება), განმარტა, რომ ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოსათვის მიუღებელი იყო ეროვნული სასამართლოს მიერ მტკიცებულებათა შეფასება აღნიშნულ სამართალწარმოებაში. ხელისუფლების ორგანოების გადაწყვეტილებებიდან აშკარად ჩანდა, რომ

ისინი დაეყრდნენ, ძირითადად, ინციდენტში მონაწილე პოლიციელთა ჩვენებს. შიდასახელმწიფოებრივმა სასამართლომ არ მიიჩნია, რომ განმცხადებლის ჩვენება მის მიმართ არააუცილებელი და არათანაბარზომიერი ძალის გამოყენებაზე იყო სანდო, ვინაიდან ეს ჩვენება ასახავდა პირად აზრს და ბრალდებულის მიერ პოლიციელების დადანაშაულებას წარმოადგენდა. თუმცა იმავდროულად, ეროვნული სასამართლოებისთვის მისაღები იყო პოლიციელთა ჩვენებების სანდოობა ისე, რომ ამასთან დაკავშირებით დამაჯერებელი დასაბუთება არ მოუყვანიათ. სტრასბურგის სასამართლო აღნიშნავს, რომ ეროვნულმა სასამართლოებმა არ გაითვალისწინეს ის ფაქტი, რომ პოლიციელთა ჩვენებები, ასევე შესაძლოა, სუბიექტური ყოფილიყო და, სავარაუდოდ, მიზნად ისახავდა მათი მხრიდან ბრალდებულის მიმართ სავარაუდო არასათანადო მოპყრობის გამო სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობისგან თავის არიდებას. ამ თვალსაზრისით, ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ მიიჩნია, რომ პოლიციელთა ჩვენებების სანდოობა ასევე უნდა დამდგარიყო კითხვის ნიშნის ქვეშ, ვინაიდან გამოძიებას უნდა დაედგინა, იყვნენ თუ არა პოლიციელები არასათანადო მოპყრობაზე პასუხისმგებლები (პუნქტი 82).

პალატა აღნიშნავს, რომ გამამტყუნებელი განაჩენის დადგენა პოლიციის თანამშრომელთა ჩვენებების საფუძველზე, სასამართლოს მხრიდან იქნებოდა ფაქტობრივი გარემოებებისა და მტკიცებულებების ცალმხრივი შეფასება, მით უფრო იმ პირობებში, როდესაც ისინი ეწინააღმდეგება დაცვის მხარის მიერ წარდგენილ მოწმეთა ჩვენებს. შესაბამისად, ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები არასაკმარისია წარდგენილი ბრალდებით გ----- უ-----ის და გ----- მ-----ის დამნაშავედ ცნობისათვის.

რაც შეეხება წარმოდგენილ სხვა მტკიცებულებებს: სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნებს და ნივთმტკიცებას - ჟილეტს, ამ ნაწილში პალატა ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს. სასამართლომ არ გაიზიარა ექსპერტის დასკვნები, ვინაიდან, არც ბრალდების მხარის და არც დაცვის მხარის მიერ სასამართლოში არ წარმოდგენილა სამედიცინო ექსპერტიზის ჩამტარებული პირები, რომლებიც საქმის არსებითი განხილვის ეტაპზე დაადასტურებდნენ მათ მიერ გაცემული ექსპერტიზის დასკვნების შინაარსს და ავთენტურობას. გარდა იმ გარემოებისა, რომ არსებობდა ნივთიერი მტკიცებულების შეცვლის ეჭვი, გაზიარების შემთხვევაშიც კი, ქურთუკი და ტრასოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნა არ წარმოადგენს დამატებით და პირდაპირ მტკიცებულებას, რომ სწორედ გ----- მ-----ემ შემოახია ბ----- ა-----ის ფიზიკური ძალადობის დროს.

საქმის მასალებით დადგენილია, რომ თბილისში, 9-----ში ცხოვრობს გ----- უ-----ე, შესაბამისად, ის გარემოება, რომ განვითარებულ მოვლენებს შეესწრობდნენ მითითებულ მისამართზე ან სიახლოვეს მყოფი პირები, არ

წარმოადგენს საეჭვოს.

ასევე დადგენილია, რომ 2016 წლის 8 მარტს, დაახლოებით 02:00 საათზე, ბ----- ა-----ია და მ----- ა-----ი ავტომანქანით მოძრაობდნენ თბილისში, 9 ძმის ქუჩაზე. მითითებულ დროს, N----ის მიმდებარე ტერიტორიაზე კი იდგნენ გ----- მ-----ე და გ----- უ-----ე. მოცემულ შემთხვევაში, მნიშვნელოვანია არა ის გარემოება, მითითებული პირები მოძრაობდნენ კერძო თუ სამსახურებრივი ავტომანქანით, არამედ ის, ჰქონდა თუ არა რაიმე ამოსაცნობი ნიშანი ავტომანქანას. მტკიცებულებებით კი დადგინდა, რომ „ჰიუნდაის“ მოდელის ავტომანქანას რაიმე ამოსაცნობი ნიშანი არ ჰქონია.

განსახილველ საქმეში, სადავო გახდა არაერთი გარემოება, მათ შორის ის ფაქტიც, აღიქვს თუ არა გ----- მ-----ემ და გ----- უ-----ემ ბ----- ა-----ია და მ----- ა-----ი პოლიციის თანამშრომლებად. ბრალდების მხარემ წარმოადგინა მოწმე პოლიციელების ჩვენებები, ხოლო დაცვის მხარემ გ----- მ-----ე, გ----- უ-----ე, ე----- ს-----ე, მ----- გ-----ი, თ----- უ-----ე, ჯ----- მ-----ი, ხ----- მ-----ე. ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებების თანახმად, ბ----- ა-----ია და მ----- ა-----ი იმყოფებოდნენ სამსახურებრივი ფორმებით, ხოლო დაცვის მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებებით, აღნიშნულ პირთა ვინაობას მხოლოდ მაშინ მიხვდნენ, როდესაც რაცია იქნა გამოყენებული. ბრალდების მხარის აპელირება იმ გარემოებაზე, რომ გარეშე პირთა აღქმას კვალიფიკაციისთვის მნიშვნელობა არ აქვს, ვერ იქნება გაზიარებული, რადგან, ბრალდების მხარე განზრახვის ფაქტორს ადასტურებს მხოლოდ პოლიციის თანამშრომელთა ჩვენებებით, მაშინ, როდესაც საწინააღმდეგო არგუმენტებზე მიუთითებენ დაცვის მხარის მოწმეები.

როგორც აღინიშნა, მითითებულ დროს გ----- მ-----ე და გ----- უ-----ე იდგნენ საცხოვრებელი სახლის სიახლოვეს, რომელთა ხმამაღალი საუბარი საზოგადოებრივი წესრიგის დარღვევად მიიჩნიეს პოლიციის თანამშრომლებმა. საპირისპირო განმარტება მისცეს ბრალდებულებმა დაკითხვისას. გ----- მ-----ის ჩვენებით, ვერცხლისფერმა „ჰიუნდაის“ მოდელის ავტომანქანამ ისე ახლოს გაუარა, რომ კინაღამ ფეხზე გადაუარა. გ----- უ-----ემ იკითხა ვინ იყვნენ მანქანით. აღნიშნული ავტომანქანა დაბრუნდა უკან. მანქანაში მსხდომებს შეეკითხნენ, რატომ უყურებდნენ, რა დროსაც ავტომანქანიდან გადმოვიდა პიროვნება იარაღით, რომელმაც გ----- უ-----ეს დაუწყო ჯაჯგური და უთხრა, რომ სადაც წაათრევდა იქ აუხსნიდა. გ----- მ-----ემ, გ----- უ-----ემ და დაცვის მხარის სხვა მოწმეებმა ისაუბრეს პოლიციის თანამშრომელთა მხრიდან ძალის გადამეტებაზე.

ჯანმრთელობის მდგომარეობის შესახებ ცნობების თანახმად, სხვადასხვა სახის დაზიანებები აღენიშნებოდათ გ----- მ-----ეს და გ----- უ-----ეს. გ-----

მ-----ის დაკავების ოქმის მიხედვით (რომელიც არ შემდგარა დაკავების ადგილზე ოქმის უქონლობის და დაკავების ადგილზე შეკრებილი ხალხმრავლობის გამო), გ----- მ-----ეს ვიზუალური დათვალიერებით დაზიანება არ აღენიშნებოდა, ხოლო გ----- უ-----ეს, სახის არეში მარცხენა თვალთან აღენიშნებოდა სიწითლე. 2016 წლის 8 მარტის შსს დროებითი მოთავსების იზოლატორში დაკავებულის გარეგნული დათვალიერების ოქმით, გ----- მ-----ეს მარცხნივ მუცელზე, მარჯვნივ მენჯბარძაყის არეში აღენიშნებოდა ნაკაწრები, ქვედა ტუჩზე კი, მცირე ზომის ნახეთქი, ხოლო 2016 წლის 8 მარტის შსს დროებითი მოთავსების იზოლატორში დაკავებულის გარეგნული დათვალიერების ოქმით დგინდება, რომ გ----- უ-----ეს მარცხენა თვალბუდის არეში აღენიშნებოდა სისხლნაჟღერებები, ცხვირი ჰქონდა შემუშპებული და წელის არეში ექსკორაციები.

პალატას მიაჩნია, რომ გ----- მ-----ის და გ----- უ-----ის სხეულზე არსებული დაზიანებების მიყენების დეტალური გამოკვლევა ცდება მოცემული საქმის და საჩივრის ფარგლებს. რასაკვირველია, გამოძიებამ პასუხი უნდა გასცეს ლეგიტიმურ კითხვებს, რომლებიც ბრალდებულებისათვის მიყენებულ დაზიანებებთან დაკავშირებით ლოგიკურად წარმოიშვა, თუმცა, სასამართლოს შეფასების საგანს წარმოადგენს მტკიცებულებების საკმარისობის დადგენა ბრალდების დასადასტურებლად და არა დაზიანებებიდან გამომდინარე სხვა პირთა მსჯავრდება.

მიუხედავად იმ გარემოებისა, რომ პოლიციის თანამშრომელთა ჩვენებებში არ არსებობს არსებითი ხასიათის წინააღმდეგობები, პალატა აღნიშნავს, რომ გ----- -- მ-----ის, გ----- უ-----ის და მათი ოჯახის წევრების ჩვენებებით შეიქმნა ეჭვი, რაც ვერ იქნა გაბათილებული სხვა დამატებითი მტკიცებულებებით. როგორც ზემოთ აღინიშნა, მოცემული კატეგორიის საქმეებზე, მტკიცების მაღალი სტანდარტი არსებობს და სასამართლომ მთლიანობაში უნდა შეაფასოს თუ რა დამატებითი მტკიცებულებები იქნა მოპოვებული, რაც გაამყარებდა პოლიციის თანამშრომელთა ჩვენებებს.

საქმის მასალებში არ მოიპოვება მტკიცებულება, რომელიც გამორიცხავდა მითითებულ, ან მიმდებარე ტერიტორიაზე ვიდუოსამეთვალყურეო კამერის არსებობის ფაქტს. გარდა ამისა, აღსანიშნავია, რომ თავად ბრალდების მხარის მოწმეები აღნიშნავდნენ შემთხვევის ადგილზე სხვა გარეშე პირთა ყოფნის ფაქტს, ბრალდების მხარეს კი ერთი მოწმეც არ დაუკითხავს. შესაბამისად, არასაკმარისია მტკიცებულებები იმ გარემოების დასადასტურებლად, რომ ბ----- - ა-----ია და მ----- ა-----ი იყვნენ პოლიციის ფორმებით და მანქანიდან მათი გადმოსვლისთანავე გ----- მ-----ემ და გ----- უ-----ემ აღიქვეს ისინი პოლიციის თანამშრომლებად.

როგორც აღინიშნა, მოცემული კატეგორიის საქმეებზე, პოლიციის

თანამშრომელთა ჩვენებებს ნაკლები მტკიცებულებითი ძალა აქვს, რაც უპირობოდ არ გულისხმობს მათი ჩვენებების არაუტყუარობას, თუმცა ქმედების ხასიათიდან გამომდინარე, საჭიროა ბრალდების სხვა მტკიცებულებებით გამყარება, მით უფრო იმ პირობებში, როდესაც შემთხვევა განხორციელებული იყო ქუჩაში და თავად პოლიციის თანამშრომელთა განმარტებებით, იყო ხალხმრავლობა, და რომ არა დაცვის მხარე, ბრალდების მხარეს არც უცდია სხვა მტკიცებულებების მოპოვება. ამ პირობებში, დაცვის მხარის მოწმეთა ჩვენებები ვერ იქნება უარყოფილი მხოლოდ იმ გარემოებაზე მითითებით, რომ ცდილობენ გ----- მ-----ისთვის და გ----- უ-----ისთვის პასუხისმგებლობის თავიდან არიდებას. აღნიშნული საფუძვლით, უტყუარად ასევე არაა გასაზიარებელი პოლიციის თანამშრომელთა ჩვენებებიც, მით უფრო მაშინ, როდესაც მოცემულ სისხლის სამართლის საქმეზე დაზარალებულად ცნობილი პირი ბ----- ა-----ია არის იმ ორგანოს ხელმძღვანელი პირი, რომელმაც მოცემულ საქმეზე აწარმოა გამოძიება. მართალია, აღნიშნული პირდაპირ არ წარმოადგენს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის დარღვევას, თუმცა აჩენს საფუძვლიან და ლეგიტიმურ კითხვებს გამოძიების ობიექტურად წარმართვის შესახებ (რის ვალდებულებასაც გამომძიებელს აკისრებს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 37-ე მუხლის მე-2 ნაწილი), რამდენადაც თავად საქმის ერთ-ერთმა გამომძიებელმა კ----- ჩ-----მა სასამართლოსთვის მიცემულ ჩვენებაში განმარტა, რომ საქმის გამოძიების ეტაპზე ბ----- ა-----ისთან აკავშირებდა სამსახურებრივი დამოკიდებულება და იმყოფებოდა მის დაქვემდებარებაში.

ადამიანის პიროვნული თავისუფლების მნიშვნელობიდან გამომდინარე, საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 პუნქტი მოითხოვს, რომ მტკიცებულებების შეფასებისას წარმოშობილი ნებისმიერი ეჭვი უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ. ეს მტკიცებულებითი სტანდარტი ვალდებულებას აკისრებს დანაშაულებრივი ფაქტების დამდგენ სასამართლოს, რომ სამართლიანად გადაჭრას სამხილებს შორის არსებული კონფლიქტები, სათანადოდ აწონოს მტკიცებულებები და ამ პროცესში წარმოშობილი ყოველგვარი გონივრული ეჭვი გადაწყვიტოს ბრალდებულის უდანაშაულობის, მისი თავისუფლების სასარგებლოდ [..]. გონივრულ ეჭვს მიღმა ტესტი წარმოადგენს სახელმძღვანელო კრიტერიუმს, რომელსაც სასამართლო იყენებს პირის დამნაშავედ ცნობისთვის, მიანიშნებს სასამართლოს, თუ რამდენად მყარი უნდა იყოს რწმენა იმისა, რომ ბრალდებულმა ჩაიდინა დანაშაული. სასამართლო ბრალდებულს დამნაშავედ ცნობს, როდესაც საქმეში არსებული მტკიცებულებები მას გონივრულ ეჭვს მიღმა დაარწმუნებს პირის ბრალეულობაში. ეს რწმენა სასამართლოს, კანონით დადგენილი წესის მიხედვით წარდგენილი მტკიცებულებების საფუძველზე, იმ მტკიცებულებებზე დაყრდნობით უყალიბდება, რომელსაც კანონით სანდო და დასაშვებად მიიჩნევს (ამონარიდი საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2015 წლის 22 იანვრის №1/1/548

გადაწყვეტილებიდან).

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-13 მუხლის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს კანონიერი, დასაბუთებული და სამართლიანი. სასამართლოს განაჩენი კანონიერია, თუ იგი გამოტანილია საქართველოს კონსტიტუციის, ამ კოდექსისა და საქართველოს სხვა კანონების მოთხოვნათა დაცვით, რომელთა ნორმებიც გამოყენებული იყო სისხლის სამართლის პროცესში. სასამართლოს განაჩენი დასაბუთებულია, თუ ის ემყარება სასამართლო განხილვის დროს გამოკვლეულ, ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთობლიობას. განაჩენში ჩამოყალიბებული ყველა დასკვნა და გადაწყვეტილება დასაბუთებული უნდა იყოს.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 269-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, გამამტყუნებელ განაჩენს არ შეიძლება საფუძვლად დაედოს ვარაუდი. ამავე კოდექსის მე-5 მუხლის თანახმად, მტკიცებულების შეფასების დროს წარმოშობილი ეჭვი, რომელიც არ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის (მსჯავრდებულის) სასარგებლოდ.

გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტი, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-3 მუხლის მე-12 ნაწილის თანახმად, არის სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ არაერთ საქმეში განმარტა, რომ ბრალდებამ „გონივრულ ეჭვს მიღმა“ სტანდარტით უნდა დაასაბუთოს პირის ბრალეულობა და ასევე უნდა დააკმაყოფილოს სისხლის სამართლის კანონმდებლობის ძირითადი პრინციპი - *in dubio pro reo*, რაც იმას გულისხმობს, რომ არ შეიძლება სასამართლომ პირი ცნოს დამნაშავედ, თუ მის ბრალეულობაში ეჭვის შეტანაა შესაძლებელი (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილებები საქმეებზე: ბარბერა, მესეგუე და ხაბარდო ესპანეთის წინააღმდეგ (*Barbera, Messegue and Jabardo v. Spain*) პარ. 77; ლავენცი ლატვიის წინააღმდეგ (*Lavents v. Latvia*) პარ. 125 და მელიჩი და ბექი ჩეხეთის რესპუბლიკის წინააღმდეგ (*Melich and Beck v. Czech Republic*) პარ. 49).

პირველი ინსტანციის სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ არ არსებობდა

გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით გ----- მ-----ის და გ----- უ-----ის დამნაშავედ ცნობისა და მათ მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანის საფუძველი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 353-ე მუხლის მე-2 ნაწილით წარდგენილ ბრალდებებში. პალატა ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს და ასევე მიაჩნია, რომ არ არსებობს ერთმანეთთან შეთანხმებული, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცებულებების ერთობლიობა, რომელიც სასამართლოს მისცემდა საშუალებას გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დაედგინა გ----- მ-----ის და გ----- უ-----ის მიერ დანაშაულის ჩადენის ფაქტი. წარდგენილი ბრალდება ემყარებოდა მხოლოდ ისეთ მტკიცებულებებს, რომელთა უტყუარობის დასამტკიცებლად საჭირო იყო დამატებითი მტკიცებულებების წარმოდგენა, რაც მოცემულ შემთხვევაში არ მომხდარა.

გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს, ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები კი პალატის მოსაზრებით ვერ პასუხობენ მტკიცებულების უტყუარობის ზემოაღნიშნულ კონსტიტუციურ სტანდარტს, რაც საკმარისი აღმოჩნდებოდა პირის დამნაშავედ ცნობისათვის. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, პალატას მიაჩნია, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 24 აპრილის განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელი.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი

პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით,-

და ა დ გ ი ნ ა:

თბილისის დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ხ----- - კ-----ის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს.

უცვლელად დარჩეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 24 აპრილის განაჩენი.

გ----- მ-----ე ცნობილ იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 353-ე მუხლის მე-2 ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში.

ცნობად იქნეს მიღებული, რომ გ----- მ-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმებულია და განაჩენის აღსრულებიდან 1 თვის ვადაში გირაოს სახით შეტანილი თანხა უნდა დაუბრუნდეს მის შემტანს.

გ----- უ-----ე ცნობილ იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 353-ე მუხლის მე-2 ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში.

ცნობად იქნეს მიღებული, რომ **გ----- უ-----ის** მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმებულია და განაჩენის აღსრულებიდან 1 თვის ვადაში გირაოს სახით შეტანილი თანხა უნდა დაუბრუნდეს მის შემტანს.

განემარტოთ გამართლებულებს, რომ უფლება აქვთ აუნაზღაურდეთ მიყენებული ზიანი.

ნივთიერი მტკიცებულებები:

პოლიციის ჟილეტი - დაუბრუნდეს მის კანონიერ მფლობელს, ხოლო ერთი ცალი CD დისკი - დარჩეს საქმეში და შენახულ იქნეს სისხლის სამართლის საქმის შენახვის ვადით.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის და მიექცევა აღსასრულებლად გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

**მოსამართლე
ბარბაქაძე**

ნათია